

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 23426-08-21

בפני כבוד השופטת ורד ריקנטי-רוסער

תובע/מבקש

נגד

נתבעת/משיבה

החלטה

1. עניינה של החלטה זו הכרעה בבקשה לעיכוב יציאתה של המשיבה מהארץ. הבקשה הוגשה במעמד צד אחד וניתן צו המורה על עיכוב יציאתה של המשיבה מהארץ ביום XXXXX ע"י כב' הרשמת. דיון במעמד שני הצדדים בבקשה התקיים לפני היום במסגרת תורנות פגרת הקיץ. המשיבה התנגדה לבקשה ועמדתה הונחה לפני. כן התקיימו חקירות של בעלי הדין ובאי כוח הצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה בתום הדיון, ומכאן הכרעתי.
2. הבקשה לסעד זמני הוגשה במסגרת תביעה כספית אשר הגיש המבקש כנגד המשיבה ביום לחיובה לשלם לו סך של 80,000 דולר ארה"ב, אשר לטענתו המשיבה גנבה ממנו.
3. אין מחלוקת שהמבקש הינו אזרח ישראלי המתגורר בישראל יחד עם ילדיהם הקטינים של הצדדים ואילו המשיבה היא אזרחית XXXXX המתגוררת בXXXXX, אשר עזבה את ישראל בסוף חודש 7/20. באשר לנסיבות עזיבת המשיבה את ישראל קיימת מחלוקת. בעוד המשיבה טענה כי נאלצה לברוח מישראל באישון לילה בסיוע ומעורבות משטרת ישראל ושגרירות XXXX לאור ההתעללות של המבקש ובני משפחתו בה, המבקש מכחיש טענותיה ולדבריו המשיבה עזבה את הארץ באופן מפתיע וללא כל הסבר.
4. תקנה 124 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2018 (להלן: "התקנות") קובעת לעניין סעד זמני בדבר עיכוב יציאתו מן הארץ של נתבע, כמפורט להלן:
"124. (א) בית המשפט רשאי לתת צו עיכוב יציאה מן הארץ ולהורות על הפקדת הדרכון או תעודת המעבר של המשיב או להתנות תנאים ליציאתו, אם שוכנע כי קיים חשש ממשי שהמשיב עומד לצאת מן הארץ לתקופה ממושכת או לצמיתות, והעדרו מהארץ עלול להכביד באופן ממשי על ביצוע פסק הדין;

אם התובענה היא לפיצויים בשל נזק גוף – די אם בית המשפט השתכנע שקיים חשש סביר שהעדרו של המשיב מן הארץ עלול להכביד על ביצוע פסק הדין.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), לא יינתן צו עיכוב ליציאה מן הארץ בהתקיים אחד מהמפורטים להלן, זולת אם בית המשפט שוכנע שקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת:

(1) המשיב הוא תושב חוץ;

(2) "...".

5. את הוראת תקנה 124 הנ"ל יש לקרוא ביחד עם הוראות תקנות 94 ו-95 לפרק ט"ו סימן א', העוסקות בסעדים זמניים על דרך הכלל, בהן נקבע בין היתר כי:

"94. מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק הדין.

95 (א) בקשה לסעד זמני תוגש בכתב ובכפוף לפרק זה.

(ב) הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תביעה, רשאי בית המשפט לתת את הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מספקות לכאורה בקיומה של עילת תביעה, בקיום התנאים למתן הסעד כאמור בפרק זה ובנחיצות הסעד הזמני לצורך הגשמת המטרה.

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב), בית המשפט רשאי לתת סעד זמני או ארעי גם בטרם הגשת כתב תביעה אם שוכנע כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין, ובלבד שהתביעה תוגש בתוך שבעה ימים ממועד מתן הצו או בכל מועד אחר שעליו יורה בית המשפט.

(ד) בהחלטתו אם לתת סעד זמני וכן בקביעת סוג הסעד, היקפו ותנאיו, ישקול בית המשפט, בין השאר, את השיקולים האלה:

(1) הנזק שעלול להיגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שעלול להיגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני, וכן נזק העלול להיגרם לאדם אחר או לעניין ציבורי;

(2) אם אין סעד אחר שפגיעתו במשיב קלה יותר, המשיג את התכלית שלשמה נועד הסעד הזמני;

(3) תום לבם של בעלי הדין, הן בקשר לגוף העניין והן בקשר להגשת התביעה ובקשת הסעד הזמני, והאם המבקש לא השתהה יתר על המידה בנסיבות העניין בהגשת כתב התביעה או בהגשת הבקשה לסעד הזמני."

6. להשלמת התמונה יובהר כי בדין טענה לפני המשיבה שאין רלוונטיות לתקנה 35 (א) לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין) תשפ"א – 2020, שעה שאין לפני הליך מזונות, כך שנדרשתי להסדר הכללי הקבוע בתקנות כאמור לעיל.

7. מבחינת נימוקי הבקשה בכתב שהונחה ואף מדברי בא כוח המבקש בסיכומיו לפני, עולה כי המבקש מעגן בקשתו בנימוק שיציאתה של המשיבה מהארץ תביא להכבדה על ביצוע פסק הדין בהליך העיקרי שבכותרת, ככל ויזכה בתביעתו (ר' עמ' 12 לפרוטוקול מהיום שורות 2-3). מעמדות הצדדים עולה שאין מחלוקת על כך שהמשיבה הינה "תושבת חוץ" ואף לשיטת המבקש הוא נדרש להראות "טעמים מיוחדים" למתן צו לעיכוב יציאתה מן הארץ של המשיבה במצב דברים זה (ר' דברי בא כוחו בעמ' 10 לפרוטוקול מהיום שורות 16-18). לשיטתו של המבקש "הטעמים המיוחדים" נעוצים בעובדה שהצדדים נשואים, שהמשיבה גרה בישראל שנתיים טרם עזיבתה את ישראל ובכך בכך שקיימים הליכים משפטיים נוספים בין הצדדים (ר' סעיף 21 לבקשה).

8. אין בידי לקבל טענה זו. הזיקות של המשיבה לישראל, אינן מהוות "טעם מיוחד" לעיכוב יציאתה של המשיבה מן הארץ, כאשר המבקש לא הראה בשום מקום, בין בבקשתו ובין בסיכומיו לפני, כי היעדרות המשיבה מישראל תביא להכבדה על ביצוע פסק הדין ;

לא הוכח ואפילו לא נטען על ידי המבקש כי למשיבה יש נכסים, רכוש, כספים או זכויות מכל סוג בישראל. יתר על כן, הובאו ראיות לכך שהמשיבה הינה אזרחית ותושבת XXXX, שהיא התגוררה ב-XXXX טרם הגעת הצדדים לישראל בשנת XXXX ומכל מקום מתגוררת שם מאז חודש 7/20 ועד היום. כן הובאו ראיות לכך כי בשונה מהמצב בישראל, ב-XXXX המשיבה עובדת ומתפרנסת, מפעילה ומחזיקה נכסים, וזאת מבלי לחוות דעה למחלוקת בעניין הנכסים ובעלותם ;

לא נטען גם שיציאתה של המשיבה מן הארץ נועדה לשם הברחת נכסים או רכוש, ולא נסתרה גרסת המשיבה כי הגיעה לישראל למטרת השתתפות בדיון בעתירה בבג"צ אשר הוגשה על ידה הנוגעת לסמכות בית הדין השרעי לדון בהליכים בעניין הסדר ההורות ביחס לילדיהם הקטינים של הצדדים (ר' XXXXX).

9. יודגש עוד שהמשיבה כלל לא נשאלה בחקירתה על נכסים או רכוש בישראל, כך שקבלת הסעד שהתבקש לעניין עיכוב יציאתה של המשיבה מן הארץ מביא למעשה "ללכידתה" בישראל, מבלי שהוכח ולו לכאורה - שיהיה בהיעדרותה כדי ליצור הכבדה על ביצוע פסק הדין. בהינתן מצב דברים זה, עולה חשש שעיכוב היציאה מן הארץ מהווה למעשה אמצעי לחץ פסול על המשיבה.

10. בהקשר זה אפנה לה"מ 4834-85 אלכסנדר ברונו ואח' נ' איתם א"י תעשיות מוקדמות תשמ"ה (3) 366 (פורסם בנבו), אליו גם הפנתה המשיבה בתגובתה, בו נקבע מפי כבוד השופט א. גורן כי :

"...ואולם בתביעה המופנית כלפי תושב-חוץ, מתחיל התובע לכאורה את המשפט בישראל כבר במגרעת ההתחלתית, שאין לו סיכוי לאכוף את החבות על הנתבע כאן בארץ. אם היה נתבע שכזה באורח ארעי בישראל וחפץ לחזור למקום מושבו, לכאורה אין זה משנה את מצב התובע לרעה. בית-המשפט

מוסמך אמנם לעכב גם אותו, אך בכוח זה חייב הוא להשתמש כשהוא צמוד למטרת התקנה: לשם מניעת סיכול הביצוע עקב החשש של הברחת נכסים. ועליו לזכור, שבעשותו כן הוא הופך על-פיהם הרגלי חייו של אדם, שיהא נאלץ, עקב כך, לנדוד זמן בלתי-מוגבל ולהיעדר מביתו וממקום פרנסתו. אם אין בפני ביתהמשפט ראייה שיש לנתבע כזה נכסים בארץ - שהוא עלול להבריחם - מה בצע לעכב יציאתו? אומר בא-כוח המשיבים, שהמערער אדם אמיד הוא, שיביא כספים מחוץ-לארץ כדי להתיר את עצמו. אך כבר פסקנו, כי שימוש כזה בכוח העיכוב - שימוש לרעה הוא. אין מעכבים אדם כדי לאפשר לתובע לנהל מלחמת התשה ולאליץ את הנתבע בסופו של דבר, מתוך יאוש, לפדות את עצמו מן השבי, ראה דברי השופט ח' כהן ב-[ע"א 219/64](#), [10], ב-ע' 416, בו נסתיימה מערכה דומה לטובת הנתבע, שלא נכנע, או לא יכול היה להיכנע מחוסר אמצעים. בית-המשפט לא יעשה את המדינה מלכודת בה ייתפס נתבע, אפילו הוא רשע, עד אשר תתברר חבותו והוא יביא מעותיו ממקום מושבו או ימצא לעצמו גואל שיתיר אותו. אין לנו אלא לחזור על ההלכה שתובע החפץ בעיכוב תושב-חוץ חייב להביא נימוקים כבדי משקל לצידוק המעשה".

11. כן אפנה לדברי כבוד השופט יורם שקד והאסמכתאות שהובאו על ידו בתמ"ש (ת"א) 22865-06-11 [א.ג. נ' ע.ג.](#) מיום 17.7.11 (פורסם בנבו) שם נקבע בעניין עיכוב יציאתו מן הארץ של תושב חוץ כי:

"14. אם וככל שעסקינן בתושב חוץ, הרי שהלכה פסוקה היא כי אין לעכב את יציאתו מן הארץ, אלא במקרים מיוחדים, זאת מהטעם שצו עיכוב היציאה עוקר את תושב החוץ מסביבתו הרגילה וממקור פרנסתו ולפיכך נדרשות במקרה כזה נסיבות כבדות משקל המבטלות את ערכו של השיקול הזה. ([ע"א 249/69 פרויליך נ' פרויליך, פד"י כג\(1\) 701, 704](#)).

15. את התשובה האחת והיחידה לשאלה מה תחשבה כנסיבות כבדות משקל המצדיקות את עיכוב יציאתו מהארץ של תושב חוץ ניתן למצוא בפסקי דין רבים וביניהם [בר"ע 199/86](#), לאמור:

"לפיכך, יראו כנסיבות מיוחדות המצדיקות הוצאת הצו רק מקרה בו הוא עומד להבריח את נכסיו מן הארץ".

16. יצוין כי בפרשה אחרת בה נדונה סוגיית עיכוב יציאה מן הארץ כנגד בעל המתגורר דרך קבע בחו"ל וזאת במסגרת של תביעה למזונות, קבע השופט חיים כהן כי אם אין בפני בית המשפט ראייה שיש לנתבע נכסים בארץ, אין לעכב יציאתו מן הארץ ([בר"ע 212/75 יפה נ' יפה, פד"י ל\(1\) 333](#))."

12. שעה שלא הוכח שלמשיבה יש נכסים או רכוש בישראל ממנו יוכל המבקש להיפרע, ממילא גם לא הוכח כלל התנאי ולפיו יהיה ביציאתה של המשיבה מהארץ כדי לגרום למבקש נזק, בוודאי שלא בהיקף העולה על הנזק המייד, הברור והוודאי הנגרם למשיבה המורחקת ממקום מגוריה ופרנסתה הקבועים, תוך פגיעה בחירותה ובזכותה להתפרנס.

13. מעבר לכך, המשיבה הוכיחה מהתנהלותה בעבר שהיא אינה מתחמקת מניהול הליכים בישראל, היא מתגוננת מפניהם, מגיבה - ואף נוקטת מיוזמתה הליכים כאלה, ולמעשה עיכוב יציאתה של המשיבה מהארץ נעשה אגב הגעתה לישראל למטרת השתתפותה בדיון בבג"צ הנ"ל. לראיה גם שהמבקש לא טען "להכבדה" ביחס לבירור ההליך אלא רק ביחס לביצוע פסק הדין, ככל ובסופו של יום יזכה בתביעתו.

14. היבט נוסף נוגע לתום ליבו של המבקש ועיתוי הגשת התביעה רק לאחר הגעת המשיבה לישראל לבירור עתירתה לבג"צ. כשם שהמבקש נקט בהליכים שונים כנגד המשיבה בבית הדין השרעי, הוא יכול היה לעשות כן גם ביחס להליך הנוכחי - ולבצע המצאה למשיבה בדרכים הפתוחות לפניו על פי כל דין, אפילו המשיבה שוהה בXXXX. תחת זאת בחר המבקש להמתין - והגיש תביעתו רק לאחר הגעתה של המשיבה לישראל, למרות שעל פי הטענה עילת התביעה נוצרה עוד בחודש 7/20. הצורך לבחון כנות ותום הלב בבקשת המבקש לעיכוב יציאת המשיבה מהארץ כמצוות התקנות, מתחדד עוד יותר שעה שעולה מכתבי הטענות שהמשיבה פועלת כיום ומתגוננת במסגרת ההליכים הנוגעים להסדר ההורות ביחס לילדיה הקטינים, לאחר שלא ראתה אותם מזה כשנה - והדבר התאפשר רק עתה בעקבות הדיון בעתירתה לבג"צ והסכמות שהושגו בין הצדדים שם. בנסיבות אלה, עולה חשש שעיתוי הגשת ההליך העיקרי והבקשה נועדו לשמש אמצעי לחץ על המשיבה, כדי לרפות ידיה ולגרום לה להימנע מלהגיע לישראל בשנית.

15. נראה כי די באמור כדי להביא לדחיית הבקשה, אולם מצאתי לבחון גם האם המבקש הראה "ראיות מספקות לכאורה" לקיומה של עילת תביעה כנגד המשיבה. גם ביחס לתנאי זה ניצב קושי לא מבוטל בפני המבקש והבקשה נסמכת למעשה כל כולה על טענותיו וגרסתו שלו.

16. בתביעה נטען כי יש לחייב את המשיבה לשלם למבקש כסף מזומן אותו נטלה על פי הנתען מכספת ביתו של המבקש. בכתב התביעה לא פורט כלל מהו מקור הכספים ומתי אלו הוכנסו לכספת. למרות שבחקירתו טען המבקש שמדובר בכספים מהכנסות שהתקבלו בידי הצדדים מנכסים ועסקים בXXXX וכן מתמורת מימושם, לא הובא בדל ראיה לעניין גובה ההכנסות, מועד המימוש והאופן בו כספים נטענים אלה התקבלו בידי המבקש בישראל. יצוין בהקשר זה כי מגרסת המשיבה עלה שבתקופת החיים המשותפת ההכנסות הופקדו לחשבונו של המבקש בXXXXX;

כפי שטענה המשיבה, לא היתה גם עקביות בתשובות המבקש בחקירתו לעניין גובה הכספים שהיו מצויים בכספת מלכתחילה, בהשוואה לגרסתו בכתב תביעתו בבית הדין השרעי ואף בהשוואה לעדותו במשטרת ישראל (ר' **נספח לבקשת המבקש**);

אם אוסיף לכך שהמבקש אישר בעדותו שמדובר בכספים שמקורם בהכנסות מנכסים אשר היו רשומים על שמה של המשיבה בXXXX כי לדבריו מדובר בעסקים משותפים לו ולמשיבה - וכי מימושם נעשה בתקופת החיים המשותפת, עולה גם שאלה ביחס להיקף זכויותיו של המבקש בכספים הנתבעים, כאשר לעניין זה לא ניתן כל ביטוי בבקשה וגם לא בסיכומי המבקש לפני ;

לא ניתן להתעלם גם מכך שהמשיבה לא נשאלה ולו שאלה אחת בנושא גניבת הכספים הנטענת, כך שבחינת עוצמת "הראיות לכאורה", נותרה נטועה רק בגרסת המבקש, ללא כל תימוכין ;

אמנם הוצגה לפני עדות המבקש במשטרת ישראל, עדות אשר נגבתה בסמוך לאחר עזיבת המשיבה את ישראל, אולם אין מדובר בראיה ישירה שיש בה כדי להוכיח הגניבה הנטענת.

17. מובן שבית משפט זה, בדונו במסגרת סעד זמני, אינו קובע מסמרות בעניין סיכויי המבקש להוכיח תביעתו בסופו של יום ולקבל את הסעד שהתבקש, אולם לצורך בירור הסעד הזמני ולעת הזו - הוברר שעוצמת הראיות הלכאוריות שהוצגו נמוכה.

18. נוכח כל האמור לעיל אני מורה על דחיית הבקשה וביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ אשר ניתן כנגד המשיבה ביום XXXX ללא כל תנאי או סייג.

19. נוכח העובדה כי מצאתי שלא היה מקום ליתן את הצו מלכתחילה, ולאחר ששקלתי את העובדה שהמשיבה נאלצה להישאר בישראל מיום XXXX ועד היום לשווא, תוך שנגרמות לה הוצאות וטרחה עקב המשך שהותה כאן, אני מוצאת לחייב את המבקש בהוצאות המשיבה ובשכ"ט עו"ד בסך של 7,500 ₪, אשר ישולמו למשיבה באמצעות באת כוחה תוך 7 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין עד למועד התשלום בפועל.

20. המזכירות תמציא החלטתי לצדדים בפקס ובאמצעות מערכת נט המשפט - ותפעל לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ מול משטרת הגבולות. מובהר למשיבה שבאחריותה לוודא ביטולו של הצו בפועל טרם נסיעתה.

21. לטובת יישום ההוראות אשר ניתנו היום במסגרת הליך צו ההגנה הקשור ואשר היו תלויות בהכרעה בבקשה שלפני, ב"כ המשיבה תודיע על יציאתה של המשיבה מן הארץ תוך 24 שעות ממועד יציאתה בפועל. לשם פיקוח על יישום הוראה זו אני קובעת התיק לת.פ. בעוד 7 ימים מהיום.

22. ההחלטה זו ניתנת לפרסום לאחר השמטת שמות ופרטים מזהים.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"א, 19 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized, elongated shape.

ורד ריקנטי-רוסער, שופטת